

ΟΔΗΓΙΑ 2000/60/ ΕΚ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Δ' Κ.Π.Σ.).

Το στοίχημα του νερού στη Θεσσαλία

Του Κων. Γκούμα*

Η Θεσσαλία σήμερα βρίσκεται μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή στον τομέα της διαχείρισης των υδατικών πόρων. Από τη μια πλευρά αναμένει την ολοκλήρωση των μεγάλων έργων, προσπαθεί για την όσο το δυνατόν καλύτερη αξιοποίηση των υπάρχόντων και των νέων υδατικών αποθεμάτων με τα οποία θα ενισχυθεί στο μέλλον και ταυτόχρονα από την άλλη πλευρά, αναζητά τον δρόμο προς μια ορθολογική και καλύτερη διαχείριση. Η νέα πρόκληση για την Θεσσαλία κατά την περίοδο 2007-2013, είναι η εξασφάλιση των αναγκαίων υδάτινων πόρων για όλες τις χρήσεις (ύδρευση - άρδευση - βιομηχανία), ταυτόχρονα με την αυτονόητη για την εποχή μας προστασία του περιβάλλοντος, δηλαδή την διατήρηση των υδάτινων πόρων (ποσοτικά και ποιοτικά) και για τον επόμενο αιώνα.

Ο σχεδιασμός των δράσεων του Δ' Κ.Π.Σ. στους τομείς των εγγειοβελτιωτικών - αρδευτικών έργων και της ορθολογικής διαχείρισης των υδάτινων πόρων, είναι βέβαιο ότι θα λάμβάνει υπόψη τις υποχρεώσεις της χώρας μας που απορρέουν από την οδηγία 2000/60 Ε.Ε. και τις ανάγκες που θα έχουν δημιουργηθεί την επόμενη δεκαετία 2007 - 2015 στους παραπάνω τομείς. Υπάρχει ταυτόχρονα και η ανάγκη στήριξης του πρωτογενή τομέα με βασικά έργα υποδομής, που θα συντελέσουν στην εξασφάλιση του αναγκαίου, για οποιαδήποτε αναδιάρθρωση καλλιτεργειών αρδευτικού νερού, αλλά και στην επιζητούμενη μείωση του κόστους παραγωγής (μείωση κόστους άρδευσης - φθινό νερό).

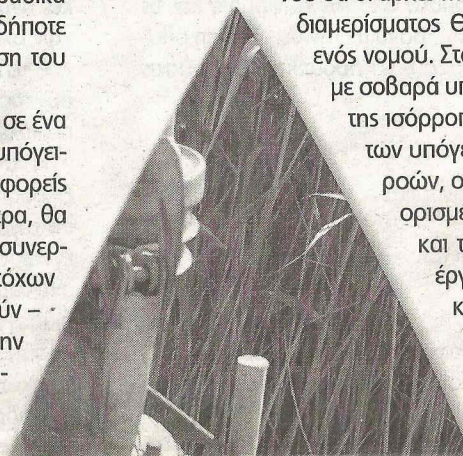
Τα έργα όμως θα πρέπει να συνοδεύονται και από δράσεις, που θα αντιμετωπίζουν σε ένα βαθμό το μείζον - για την εποχή μας - πρόβλημα της λιπαστικής εκμετάλλευσης των υπόγειων υδροφορέων, την ρύπανση επιφανειακών και υπόγειων νερών κ.α. Οι διάφοροι φορείς (Δήμοι - Τ.Ο.Ε.Β. κ.α.), οι πολίτες - χρήστες νερού γενικότερα και οι αγρότες ειδικότερα, θα πρέπει να ευαισθητοποιηθούν στα παραπάνω προβλήματα του περιβάλλοντος και να συνεργασθούν με την Πολιτεία και τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, για την επίτευξη των στόχων αυτών. Όλες οι δράσεις που θα επιλεγούν, πρέπει να ενταχθούν και να εναρμονισθούν - όπου αυτό είναι δυνατό - στον γενικότερο σχεδιασμό της Περιφέρειας Θεσσαλίας για την διαχείριση των υδατικών πόρων της, με την προοπτική υλοποίησης όλων των μεγάλων αρδευτικών έργων που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη (ΣΜΟΚΟΒΟ - ΚΑΡΛΑ - ΕΚΤΡΟΠΗ ΑΧΕΛΩΟΥ).

τα υδατικά συστήματα, αποδίδοντας μία πλήρη εικόνα για το υδατικό δυναμικό της Θεσσαλίας. Είναι μια ιδανική ευκαιρία να υλοποιήσουμε με επιτυχία έργα διαχείρισης υδατικών πόρων που θα συμπίπτουν με τους στόχους της οδηγίας, έργα που δεν θα αμφισβητηθούν για την σκοπιμότητά τους και την συμβολή τους στην αειφορία των υδατικών πόρων, στην αποκατάσταση του περιβαλλοντικού προβλήματος της ερημοποίησης, της ρύπανσης του Πηνειού κ.α.

Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ Κ.Π.Σ.

Η συγκυρία όλων των παραπάνω προϋποθέσεων και των οικονομικών δυσχερειών που αφορούν στην χώρα μας, επιβάλλει σωστό σχεδιασμό έργων για την διαχείριση του νερού και μείωση στις δαπάνες κατασκευής και λειτουργίας των έργων αυτών. Παρότι τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, τις αφορά κυρίως η λειτουργική διαχείριση, δηλαδή τα μέτρα και οι δράσεις με τα οποία θα διαχειρισθούν τους υδατικούς πόρους σε επίπεδο τελικού χρήστη στο νομό, εντούτοις έχουν κάθε λόγο και υποχρέωση να συνεργασθούν μεταξύ τους και να κάνουν προτάσεις για θέματα στρατηγικής διαχείρισης, δεδομένου ότι οι αρχές και ο γενικός σχεδιασμός, αφορούν στο επίπεδο του υδατικού διαμερίσματος Θεσσαλίας και όχι τα στενά γεωγραφικά ή διοικητικά όρια ενός νομού. Στον σχεδιασμό της επόμενης περιόδου, θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, αντικειμενικές αρχές - παραμέτρους, όπως η αρχή της ισόρροπης ανάπτυξης σε όλες τις περιοχές, η αρχή της προστασίας των υπόγειων υδροφορέων και της αξιοποίησης επιφανειακών απορροών, οι αντικειμενικές δυσκολίες αξιοποίησης υδατικών πόρων σε ορισμένες περιοχές, οι περιορισμένοι χρηματοοικονομικοί πόροι και τέλος η ανάγκη της συντήρησης - βελτίωσης υφιστάμενων έργων και η προστασία περιοχών (πεδινές) με πλεονεκτήματα και σοβαρές επενδύσεις σε έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων.

Παράλληλα θα πρέπει να επανεξετάσουμε τους στόχους μας για την αρδευόμενη έκταση, με γνώμονα τη νέα Κ.Α.Π., την πολιτική των αναδιρθρώσεων των

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΔΗΓΙΑ 2000/60/ ΕΚ. ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Η κοινή ευρωπαϊκή πολιτική για το νερό, σκοπεύει στην θέσπιση ενιαίου πλαισίου για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών, των μεταβατικών, των παράκτιων και των υπογείων υδάτων, με την εγκατάσταση δικτύων παρακολούθησης και την δημιουργία ενός μηχανισμού συλλογής της πληροφορίας.

Για την επίτευξη του σκοπού, οι ρυθμίσεις που προβλέπει η ευρωπαϊκή οδηγία 2000/60/ ΕΚ έχουν στόχο να επιτύχουν να διατηρήσουν την καλή κατάσταση όλων των υδάτων μέχρι το 2015, να ασκήσουν τη διαχείριση των υδατικών πόρων βάσει Σχεδίων Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού, τα οποία θα καταρτίσει κάθε κράτος - μέλος μέχρι το 2009, να διασφαλίσουν μέχρι το 2010 την ρεαλιστική τμολόγηση κάθε χρήσης ύδατος και τέλος να ενοποιήσουν και να συμπληρώσουν την προηγούμενη αποσπασματική Ευρωπαϊκή σχετική νομοθεσία.

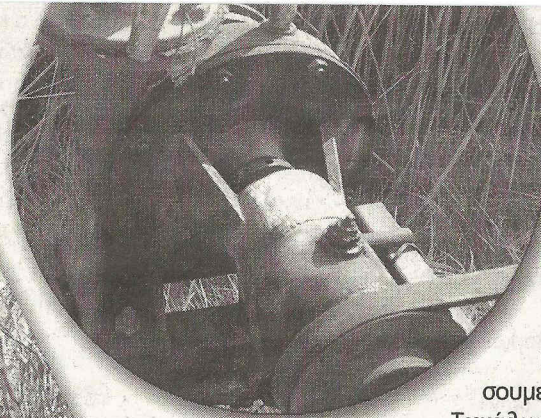
Οι βασικές αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης αποτελούν πλέον το ζητούμενο της νέας κοινής υδατικής πολιτικής των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι αυστηροί κανόνες που προβλέπονται, με στόχο τον έλεγχο και περιορισμό της κατανάλωσης του νερού και τελικά την εξοικονόμησή του, θα θέσουν τα θεμέλια για τη συγκρότηση μιας βιώσιμης πολιτικής νερού στην περιοχή, σύμφωνα με την οποία οι ανάγκες θα προσαρμόζονται στα φυσικά δεδομένα και όχι το αντίθετο, με τα γνωστά περιβαλλοντικά και οικονομικά αδιέξοδα.

Το χρονικό διάστημα που η οδηγία θα υλοποιηθεί, συμπίπτει με την υλοποίηση του Δ' Κ.Π.Σ., γεγονός που θα επηρεάσει αποφασιστικά τον σχεδιασμό της υδατικής πολιτικής μας.

Ενώ η οδηγία δεν αντίκειται στην κατασκευή νέων έργων εκμετάλλευσης υδατικών πόρων, θεωρεί ότι η απόφαση για την κατασκευή τους θα πρέπει να τεκμηριώνεται με σοβαρές μελέτες ώστε να τηρηθούν οι προϋποθέσεις της βιωσιμότητας των έργων και του περιορισμού των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Έτσι προβλέπει ότι για την υλοποίηση οποιουδήποτε έργου, που αφορά στην αξιοποίηση των υδατικών πόρων, απαιτείται η ένταξή του στο Σχέδιο Διαχείρισης της Λεκάνης Απορροής, αλλιώς δεν χρηματοδοτείται. Αυτό προστατεύει από την κατασκευή αποσπασματικών έργων χωρίς κεντρικό σχεδιασμό.

Γίνεται λοιπόν σαφές ότι για τον σχεδιασμό των νέων μεγάλων έργων επιβάλλεται η αξιοποίηση του Σχεδίου Διαχείρισης για την Θεσσαλία που ήδη παραδόθηκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο και θα ενσωματώσει όλες τις προηγούμενες δράσεις και παραμέτρους που επηρεάζουν

καλιέργειων και την ισορροπη ανάπτυξη. Είναι γνωστό ότι η μετατροπή των ξηρικών εκτάσεων σε αρδευόμενες, συμβάλλει αποφασιστικά στην μεγιστοποίηση του εισοδήματος του Έλληνα αγρότη. Μπορεί όμως αυτό να συνεχισθεί και σε ποιες περιοχές της Θεσσαλίας και του κάθε νομού; Πρέπει να απαντήσουμε στα ερωτήματα εάν μπορούμε και πού να αυξήσουμε τις αρδευόμενες εκτάσεις, που θέλουμε σταθεροποίηση ή βελτίωση και που επιβάλλεται - πιθανόν - μείωση, με ποιο τρόπο, με τι μέσα και σε τι χρόνο θα τα επιτύχουμε αυτά, κ.α.

Πρέπει να αποφασίσουμε εάν είναι επικτό να διεκδικήσουμε μεγάλα έργα (π.χ. Φράγμα Ενιπέα Φαρσάλων, Πύλης Τρικάλων) και παράλληλα έργα μικρότερης εμβέλειας (μικρά φράγματα, ταμειυτήρες κ.α.) και σε ποιες περιοχές. Πρέπει στον σχεδιασμό

μας να λάβουμε υπόψη κοινωνικά, αναπτυξιακά κ.α. κριτήρια, ενώ ένα θέμα πρωταρχικής σημασίας, που πρέπει να διερευνηθεί λεπτομερώς πριν αποφασισθεί η χρηματοδότηση και η κατασκευή των έργων ταμίευσης νερού, είναι το θέμα του κόστους. Στα κριτήρια του φορέα - Υπηρεσίας που αποφασίζει πρέπει να συνεκτιμάται το κόστος για τα έργα μεταφοράς του νερού, το κόστος λειτουργίας (εκτάσεις κατάντη ή ανάντη που σημαίνει αντιλήσεις), το ποσοστό των αρδευόμενων εκτάσεων στην περιοχή και πολλά άλλα.

Με δεδομένο πάντως ότι οι οικονομικοί πόροι που θα διατεθούν στις περιφέρειες από το Δ' Κ.Π.Σ., θα είναι αυξημένοι (80% του συνόλου), θα πρέπει οι φορείς της Θεσσαλίας να διεκδικήσουν και μεγαλύτερο ποσοστό πόρων για έργα υδατικών πόρων και αντιμετώπισης της λειψυδρίας, τόσο από τους πόρους της Περιφέρειας, όσο και από τα τομεακά προγράμματα των Υπουργείων (Αγροτικής Ανάπτυξης, Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.).

Παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει ενιαίος φορέας διαχείρισης υδατικών πόρων στη Θεσσαλία, που να επιτρέπει την χάραξη μίας ενιαίας μακροπρόθεσμης πολιτικής σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού και ένα σοβαρό σχεδιασμό έργων υδατικών πόρων, εντούτοις υπάρχουν αρκετές μελέτες (με καλό βαθμό ωριμότητας) για έργα ταμίευσης. Οι μελέτες για τα έργα αυτά, καθώς και άλλες που θα εκπονηθούν στο μέλλον, μπορούν άνετα να καλύψουν τις ανάγκες ενός προγράμματος έργων για την επόμενη 10ετία (2005-2014), με την προϋπόθεση φυσικά της εξασφάλισης των αναγκαίων πιστώσεων. Ορισμένα από τα έργα αυτά μπορούν και θα πρέπει να σχεδιασθούν έτσι, ώστε να εξυπηρετήσουν ταυτόχρονα και τοπικές ή ευρύτερες υδρευτικές ανάγκες περιοχών που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα τα επάρκειας ή ποιότητας νερού.

Έχουν γίνει κατά καιρούς (από το 1964 μέχρι το 2003) από διάφορους φορείς, αναγνωριστικές εκθέσεις ή προμελέτες για αξιοποίηση των απορροών του Ενιπέα Φαρσάλων, σε κατάλληλες για κατασκευή μεγάλων φραγμάτων θέσεις, οι οποίες ποικίλουν από πηλυράς ύψους φράγματος και ωφέλιμης χωρητικότητας. Η χρήση του νερού - ανάλογα με την θέση που θα επιλεγεί - μπορεί να γίνει για την άρδευση εκτάσεων είτε αποκλειστικά της περιοχής Φαρσάλων, είτε του Δομοκού Φθιώτιδος και της περιοχής Φαρσάλων, είτε της περιοχής Φαρσάλων και του Αλμυρού Μαγνησίας. Για να προωθηθεί όμως και να είναι ώριμο για κατασκευή ένα έργο αυτού του μεγέθους, πρέπει να έχει την απαιτούμενη τεκμηρίωση, τόσο για την βέλτιστη οικονομοτεχνική λύση της θέσης του φράγματος, όσο και για την αξιοποίη-

ση του (περιβάλλον, άρδευση εκτάσεων χωρίς δαπανηρές αντλήσεις και έργα μεταφοράς νερού, πιθανή παραγωγή ενέργειας). Είναι συνεπώς ανάγκη να ενταχθεί και να χρηματοδοτηθεί οικονομοτεχνική μελέτη, η οποία θα εξετάσει την βέλτιστη λύση αξιοποίησης των απορροών του Ενιπέα και θα προτείνει τις συμπληρωματικές μελέτες που τυχόν απαιτούνται για να είναι ώριμο το έργο που θα επιλεγεί για ένταξη στο Δ' Κ.Π.Σ. ή σε άλλα προγράμματα χρηματοδότησης.

Τέλος για να αντιμετωπισθούν τα περιβαλλοντικά προβλήματα που προκύπτουν από την υπερεκμετάλλευση των υπόγειων υδατικών πόρων, αλλά και τα σημαντικά οικονομικά προβλήματα στους αγρότες, οι οποίοι είναι πλέον υποχρεωμένοι να αντλούν σε βάθος μεγαλύτερο από 350 μέτρα (αυξημένο κόστος άντλησης και επιπλέον εξοπλισμός αντλίας), θα πρέπει να αρχιστεί σε ορισμένες προβληματικές περιοχές - η σταδιακή αποδέσμευση από την χρήση υπόγειων νερών και να αποφασισθούν συγκεκριμένα μέτρα και πολιτικές με χρονοδιάγραμμα χρηματοδότησης και υλοποίησης. Υπολογίζεται ότι μόνο στο νομό Λάρισας, τα τελευταία 15 χρόνια αντικαταστάθηκαν περίπου 2.000 γεωτρήσεις, οι οποίες με μέτριους υπολογισμούς (6 εκατ. δρχ. ανά γεώτρηση + επιπλέον εξοπλισμός αντλίας), επιβάρυναν με 15-20 δις δρχ. την εθνική μας οικονομία, χωρίς να υπολογισθεί η ενέργεια για την άντληση.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΣΤΟ ΝΕΟ Κ.Π.Σ.

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις θα πρέπει στον σχεδιασμό τους, να δώσουν έμφαση στην καλύτερη αξιοποίηση των υδατικών τους αποθεμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τον χαρακτήρα του νερού ως πολύτιμου φυσικού αγαθού σε ανεπάρκεια, όσο και την αυξημένη οικονομική του αξία λόγω των πολυδάπανων έργων συλλογής και μεταφοράς.

Για να αντιμετωπισθούν τα επείγοντα και σοβαρά προβλήματα από την λειψυδρία και τις επιπτώσεις στην γεωργία, οι φορείς της Θεσσαλίας πρέπει ταυτόχρονα με την διεκδίκηση ολοκλήρωσης όλων των μεγάλων έργων (ΚΑΡΛΑ, ΑΧΕΛΩΟΣ, κ.α.), να προωθήσουν δράσεις στους παρακάτω βασικούς άξονες:

- στην εξοικονόμηση του χρησιμοποιούμενου νερού,
- στην ταμίευση νερού,
- στην βιώσιμη αξιοποίηση των αποθεμάτων με νέα οικονομικά έργα άμεσου αποδόσεως,
- στην αύξηση της αποδοτικότητας και τον εκσυγχρονισμό των υφιστάμενων υδραυλικών έργων και
- στην ορθολογική- αειφορική διαχείριση.

Η υλοποίηση των παραπάνω δράσεων, προϋποθέτει ταυτόχρονα και μέτρα που θα πρέπει να σχεδιασθούν σε επίπεδο Θεσσαλίας και να εφαρμοστούν σύντομα. Τα μέτρα αυτά είναι:

Μέτρα υποδομής και Δίκτυα μέτρησης:

- Δίκτυο σύγχρονων σταθμών μέτρησης υετόπτωσης, θερμοκρασίας, υδρογεωλογικής

- Μείωση του μη μετρήσιμου νερού - πρόγραμμα τοποθέτησης μετρητών παροχής σε γεωτρήσεις Τ.Ο.Ε.Β. κ.α. φορέων

- Κατασκευή κλειστών δικτύων διανομής νερού και υπογείωση των υπαρχόντων.
- Εκπαίδευση και ενημέρωση των χρηστών - γεωργών σε θέματα νερού
- Αλλαγή τρόπου και μεθόδων άρδευσης - Κίνητρα

Μέτρα προστασίας και αποκατάστασης των υπόγειων υδατικών πόρων όπως:

- Έργα συλλογής και ταμίευσης επιφανειακού νερού, τα οποία θα βοηθήσουν και στην αποκατάσταση των υπόγειων υδροφορέων

- Έργα εμπλουτισμού των υπόγειων υδροφορέων (όπου ευσταθούν οικονομικά)

Άμεσος στόχος - για όσες περιοχές της Θεσσαλίας υπάρχουν σοβαρά προβλήματα με τα υπόγεια νερά - πρέπει να είναι η μείωση ή σταθεροποίηση των αρδευόμενων εκτάσεων και μεσοπρόθεσμος στόχος τα έργα ταμίευσης και η μεταφορά νερού από άλλες περιοχές (Αχελώος).

- Θα πρέπει να συνεχισθεί η προσπάθεια που γίνεται με έργα ταμίευσης νερού (φράγματα) σε ορεινές-ημιορεινές περιοχές με μικρό ποσοστό αρδευόμενων εκτάσεων που δεν διαθέτουν υπόγεια νερά.

- Θα πρέπει να συνεχισθούν τα έργα ταμίευσης νερού (ταμιευτήρες), στις περιοχές που εξαρτώνται άμεσα από την μειωμένη καλοκαιρινή παροχή του Πηνειού ποταμού, έτσι ώστε να μειωθεί όσο είναι δυνατόν η εξάρτηση από νερό άλλων περιοχών - νομών.

- Θα πρέπει να εκσυγχρονισθούν όσα από τα αρδευτικά έργα έχουν προοπτικές και δυνατότητες εξοικονόμησης νερού, όπως οι επενδυμένες ανοικτές διώρυγες, οι κλειστοί επιφανειακοί ή υπόγειοι αγωγοί. Η εξοικονόμηση αρδευτικού νερού, επιβίβλη την χρηματοδότηση αρδευτικών δικτύων με υψηλό βαθμό αποδοτικότητας, που θα ανταποκρίνεται στις μελλοντικές ανάγκες, με το μικρότερο δυνατό κόστος και εκσυγχρονισμό των υπαρχόντων αρδευτικών δικτύων, για να περιορισθούν οι απώλειες νερού που φθάνουν το 30 - 40%.

- Τέλος είναι αναγκαία η αντικατάσταση γεωτρήσεων και ο εκσυγχρονισμός αντλητικών συγκροτημάτων, τα οποία λόγω της μακροχρόνιας χρήσης τους (30 χρόνια) σε ορισμένες περιοχές έχουν αχρηστευθεί ή υπολειτουργούν.

Η ανισοκατανομή και σπανιότητα των υδατικών πόρων σε ορισμένες περιοχές της Θεσσαλίας και το διαρκώς αυξανόμενο κόστος κάθε νέου έργου, δεν αφήνουν περιθώρια αστοχίας στα νέα έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και άρδευσης. Η καλή προετοιμασία, η έγκαιρη χρηματοδότηση των απαραίτητων μελετών για την εξασφάλιση της ωριμότητας, η αντικειμενική και τεκμηριωμένη επιλογή των έργων που θα προταθούν και ο ουσιαστικός διάλογος με τους ενδιαφερόμενους φορείς - χρήστες - δήμους κ.α, είναι ορισμένες από τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, ώστε να υπάρξει η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των οικονομικών πόρων που θα διατεθούν τα επόμενα χρόνια από την Ε.Ε για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας. Η επίτευξη όμως όλων των πολύπλοκων παραπάνω στόχων είναι δύσκολη, παρουσιάζει σημαντικές αβεβαιότητες και απαιτεί την συνεργασία όλων των φορέων με εξειδικευμένο και έμπειρο τεχνικό προσωπικό.

πληροφορίας, ποιότητας υδατων, μετεωρολογικών σταθμών, υδρομετρικών σταθμών

- Οργάνωση ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων – Γεωγραφικά συστήματα (GIS)
- Πρόσληψη ανθρώπινου δυναμικού και επάνδρωση των αρμόδιων υπηρεσιών

Μέτρα θεσμικά – Νομοθετικά – Διοικητικά όπως:

- Απλή και εφαρμόσιμη νομοθεσία – έκδοση Π.Δ., Υπουργικών αποφάσεων
- Ασυνόμειυση της χρήσης νερού – οικονομικά ανακίνητρα
- Διοικητικά μέτρα ελέγχου – καθορισμού ζωνών αρδευόμενων εκτάσεων
- Τεχνική – επιστημονική υποστήριξη φορέων για αξιόπιστα και ρεαλιστικά προγράμματα άρδευσης

• Δημιουργία Ενιαίου Φορέα Διαχείρισης Υδατικών Πόρων Θεσσαλίας

Μέτρα διαχείρισης της ζήτησης του νερού όπως:

- Δίκαιη τιμολόγηση του νερού – εφαρμογή ανακινήτρων

Δυστυχώς για την Θεσσαλία αλήθαι και την χώρα, θα περάσουν αρκετά χρόνια για την οριστική επίλυση των προβλημάτων της που σχετίζονται με το νερό, κυρίως γιατί έλειψε τα τελευταία 25 χρόνια, η στρατηγική, ο προγραμματισμός, η επαρκής χρηματοδότηση και η ευαισθητοποίηση των τοπικών κοινωνιών. Οι παραλείψεις όμως αυτές, δεν πρέπει να αποτελέσουν «άλληλοθι», που θα μας απομακρύνει από τον στόχο μας. Η αντιμετώπιση της λειψυδρίας και η ορθολογική διαχείριση του νερού, είναι ένα στείχημα που πρέπει να το κερδίσουμε οι Θεσσαλοί, εάν θέλουμε να μην παραδώσουμε στις επόμενες γενιές την θεσσαλική πεδιάδα έρημο και να οδηγήσουμε (με μεγάλες πιθανότητες) την Θεσσαλία στην «κοινωνική ερημοποίηση».

*** Ο Κων. Γκούμας είναι γεωπόνος, διευθυντής της Διεύθυνσης Εγγείων Βελτιώσεων και Υδατικών Πόρων Ν.Α. Λάρισας**

